

РЕШЕНИЕ

№ 1329

гр. София, 13.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 13.12.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **11006** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „БУЛДЕНИ” ООД с ЕИК[ЕИК], подадена чрез упълномощения представител адв. В. К., срещу решение № 4341 от 02.10.2024 г. по НАХД № 10324/2024 г. на Софийски районен съд (СРС), 14-и състав. С него е потвърдено наказателно постановление (НП) № 10-2400062/26.06.2024 г. на директора на Дирекция „Инспекция по труда” – К. (ДИТ – К.).

С касационната жалба се твърди, че обжалваното решение е неправилно като постановено при неправилно приложение на материалния закон, допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила и явна несправедливост на наложеното административно наказание. Иска се отмяната му и произнасяне по същество, при което обжалваното НП да бъде отменено. Претендира се присъждане на разноски за двете съдебни инстанции.

Ответникът – директорът на Дирекция „Инспекция по труда” – К. в открито съдебно заседание чрез упълномощения си представител юрк. А. Г. оспорва касационната жалба като неоснователна. Моли обжалваното съдебно решение да бъде потвърдено. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на

касационната жалба. Счита, че обжалваното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Настоящият 14-и касационен състав на Административен съд – София град намира касационната жалба като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, при наличие на правен интерес и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

По делото е установена следната фактическа обстановка:

При извършени на 09.04.2024 г., 10.04.2024 г. и 19.04.2024 г. от главен инспектор към ДИТ – К. проверки по документи по спазване на трудовото законодателство и при обход на работни места в обект на контрол: „Жилищна сграда с магазин, офис и подземен гараж”, намиращ се в УПИ V-2175, кв.54а, м. „М. долина” 1-ва, 2-ра, 3-та, 4-та, 5-та и 6-та част, район „Студентски”, [населено място], изпълняван от „БУЛДЕНИ” ООД, е установено, че дружеството в качеството му на работодател е приело на работа лицето Н. В. Н. от [населено място], [улица]. На 10.04.2024 г. в 15.30 ч. е констатирано, че Н. Н. е изпълнявал трудовите си задължения, като извършва газопламъчно залепване на битумна хидроизолационна мембрана върху покрива на гаража (цветарник), като за целта използва газова горелка, комплектована с бутилка за пропан-бутан. На 10.04.2024 г. е попълнена декларация от Н. Н., в която заявява, че има определено работно време от 14.00 ч. до 16.30 ч. с почивни дни събота и неделя и че получава месечно трудово възнаграждение. По време на проверката е бил представен граждански договор № 02 от 01.04.2024 г., като към датата на проверката работодателят не е сключил трудов договор с Н. В. Н..

На 19.04.2024 г. до „БУЛДЕНИ” ООД е изпратена покана за явяване в ДИТ – К. за съставяне на АУАН на 29.04.2024 г.

Поради неявяване на представител на дружеството на посочената в поканата дата, на 30.04.2024 г. е съставен АУАН № 10-2400062 от главен инспектор в ДИТ - К., с който е повдигнато административнонаказателно обвинение на „БУЛДЕНИ” ООД за извършено нарушение по чл.62, ал.1 от КТ във вр. с чл.1, ал.2 от КТ.

На 26.06.2024 г. е издадено НП № 10-2400062 на директор на ДИТ – К.. С него на „БУЛДЕНИ” ООД на основание чл.416, ал.5 във вр. с чл.414, ал.3 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лв. за нарушение по чл.62, ал.1 във вр. с чл.1, ал.2 от КТ.

При тези данни от правна страна съдът е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП изхождат от компетентни органи. При съставянето им били спазени сроковете по чл.34, ал.1 и ал.3 от ЗАНН. И АУАН, и издаденото въз основа на него НП били с предписаното в ЗАНН съдържание. Спазени били изискванията за съставяне и връчване на акта по чл.40, ал.1 и по чл.43, ал.1 от ЗАНН. Съдът е приел, че жалбоподателят е извършил описаното в НП нарушение. За да обоснове този си извод, се е позовал на разпоредбата на чл.61, ал.1 от КТ, като от доказателствата по делото е установил, че на 10.04.2024 г. Н. е полагал труд, на посочения в НП обект, като към посочената дата между него и „БУЛДЕНИ” ООД не е имало сключен трудов договор. По делото нямало данни такъв да е бил сключен и след тази дата.

Съдът не е възприел тезата на жалбоподателя, че се касае за гражданско правоотношение по договор за изработка. При анализ на понятието за трудов договор и направената съпоставка с договора за изработка по чл.258 и сл. от ЗЗД, съдът е стигнал до извод, че в случая възникналото между „БУЛДЕНИ” ООД и Н. Н.

правоотношение е трудово, поради което работодателят е следвало да го оформи в трудов договор, който да сключи с Н. преди постъпване на последния на работа. С това е прието, че „БУЛДЕНИ” ООД е нарушило разпоредбата на чл.61, ал.1 от КТ, за което законосъобразно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност. Предвид факта, че отговорността на юридическите лица е обективна (безвиновна), съдът не е обсъждал субективната съставомерност на деянието. Съдът се е съгласил и с изводите на наказващия орган, че не са налице предпоставките за приложение на разпоредбата на чл.415в от КТ, тъй като с ал.2 от предметния ѝ обхват изрично били изключени нарушенията на чл.61, ал.1 от КТ.

Правилно според съда била наложена и имуществената санкция по чл.414, ал.3 от КТ като размерът ѝ бил съобразен с липсата на предходни нарушения от страна на жалбоподателя.

Обжалваното решение е правилно.

Съгласно чл.61, ал.1 от КТ, трудовият договор се сключва между работника или служителя и работодателя преди постъпването на работа. От доказателствата по делото безспорно се установява, че на 10.04.2024 г. Н. е извършвал газопламъчно залепване на битумна хидроизолационна мембрана върху покрива на гаража (цветарник), като за целта е използвал газова горелка, комплектована с бутилка за пропан-бутан. Тази дейност е била осъществена от Н. в обект, представляващ „Жилищна сграда с магазин, офис и подземен гараж” в УПИ V-2175, кв.54а, м. „М. долина” 1-ва, 2-ра, 3-та, 4-та, 5-та и 6-та част, район „Студентски”, [населено място], който обект е изпълняван от „БУЛДЕНИ” ООД. По делото не се спори също и че към посочената дата между Н. и „БУЛДЕНИ” ООД не е имало сключен трудов договор.

Обосновани са изводите на районния съд по отношение на твърдението на оспорващия, че между страните е възникнало гражданско правоотношение по силата на договор за изработка. Направеният от съда анализ на естеството на осъществяваната при двата вида договори трудова дейност е обоснован и настоящата инстанция изцяло възприема. Правилно е прието, че докато при трудовия договор работникът дължи полагане на труд трайно, срещу определено заплащане, при определени с трудовия договор условия (работно време, почивки, отпуски, трудово възнаграждение, срок на договора и др.), при договора за изработка по чл.258 – чл.269 от ЗЗД изпълнителят не е подчинен на създаден от възложителя ред за изпълнение на поставената задача, а дължи единствено резултата – предмет на договора. При това е обоснована преценката, че след като Н. Н. е посочил, че същият има определено от работодателя му работно място (обект: „Жилищна сграда с магазин, офис и подземен гараж” в УПИ V-2175, кв.54а, м. „М. долина” 1-ва, 2-ра, 3-та, 4-та, 5-та и 6-та част, район „Студентски”, [населено място]), определено работно време (от 14.00 до 16.30 ч. с почивни дни събота и неделя) и определено месечно възнаграждение от 540 лв., възникналото между него и „БУЛДЕНИ” ООД правоотношение може да се определи единствено като трудово. Поради това и правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството за нарушение по чл.61, ал.1 от КТ. Правилни са изводите на съда и за липса на предпоставките за приложение на чл.415в от КТ, доколкото в ал.2 от посочения текст нарушенията по чл.61, ал.1 от КТ са изключени изрично.

По изложените съображения обжалваното решение като правилно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора основателна се явява претенцията на ответника за

присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение. Същите са своевременно поискани и следва на основание чл.37 от ЗПП вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ да бъдат определени в размер на 100 лв.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2, предл. първо от АПК, Административен съд – София град, 14-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4341 от 02.10.2024 г. по НАХД № 10324/2024 г. на Софийски районен съд, 14-и състав.

ОСЪЖДА „БУЛДЕНИ” ООД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда” – К. сумата от 100 (сто) лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: